

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1703/2020
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Маринковић, адвокат из ..., против туженог АД за осигурање "Generali osiguranje Srbija", са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3306/2019 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3306/2019 од 18.04.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2136/2015 од 20.12.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљеног страха и претрпљених физичких болова исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 20.12.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх и претрпљене физичке болове за исплату још по 50.000,00 динара, са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 370.522,29 динара, са законском затезном каматом од 20.12.2018. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за накнаду материјалне штете за још 29.477,71 динар, са законском затезном каматом. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 164.210,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 3306/2019 од 18.04.2019. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у ставу првом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. овог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначењем судске праксе у погледу примене одредаба Закона о облигационим односима о одговорности у случају удеса изазваног моторним возилом у покрету и накнади материјалне штете успостављањем ранијег стања или накнаде у новцу, већ се то питање решава зависно од конкретног чињеничног и правног односа. То се односи и на примену члана 200. истог закона, којом је прописана накнада нематеријалне штете.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде материјалне и нематеријалне штете у укупном износу од 600.000,00 динара, поднета је суду 13.05.2015. године. Ревизијом побијана вредност предмета спора износи 470.522,29 динара.

Имајући увиду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић